

Justitsminister meget godt, at det er, fordi Svaret er en Del af den Undersøgelse, Sundhedsstyrelsen vil anstille overfor denne Læge angaaende en mulig Fortabelse af jus practicandi. Men det kommer slet ikke hans Embedsstilling ved. Det, Sundhedsstyrelsen har indstillet, er, at disse Læger skulle afskediges fra deres Embede paa Grund af, at en af dem hele sit Liv igennem saa at sige, en anden for nogle faa Aar siden og en tredie for heller ikke saa længe siden har været meget hengiven til Misbrug af Morfin, og fordi Sundhedsstyrelsen synes, at selve det Faktum, at en Læge paa et vist Tidspunkt af sit Liv har været i højeste Grad Morfinist, er tilstrækkeligt til, at han ikke maa sidde i Embedet. Det Standpunkt har Sundhedsstyrelsen indtaget, saa længe den overhovedet har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Morfinister. En anden Sag er, hvad man saa vil gøre ved en Læge, der er Morfinist, om man vil anlægge Sag imod ham til Fortabelse af jus practicandi.

Som sagt, vi have faaet meget lidt Støtte fra den højtærede Justitsminister i hele denne Sag. Jeg har ikke udtalt mig tidligere om Justitsministerens Motiver dertil, og jeg ønsker heller ikke nu at udtale mig derom, jeg mener, at man ikke skal udtale sig om Folks Motiver. Jeg udtalte mig ikke om Redaktør Reventlows Motiver til hans Klage. Jeg har hørt mange forskellige Ting angaaende hans Motiver, og jeg har ogsaa hørt mange forskellige Ting angaaende Motiverne til Justitsministerens mærkelige Optræden i denne Sag. De Herrer paa den anden Side have været rige paa Insinuationer overfor Sundhedsstyrelsen angaaende Motiverne til dens Optræden. Det bryder jeg mig ikke det ringeste om. Sundhedsstyrelsen har kun ladet sig lede af rene og skære Pligthensyn. Den højtærede Minister kan ikke finde et eneste Punkt, hvor han kan angribe os. Jeg har ganske vist hørt, at den højtærede Justitsminister skulde have en Plan om at indlede en Aktion mod Sundhedsstyrelsen, og det skulde ikke undre mig, om det skete, det vil jeg ganske overlade til den højtærede Justitsminister. Men jeg vil sige til den højtærede Justitsminister, at han har ganske vist Magten til i denne Sag at gøre, hvad han vil, og han generer sig ikke for at bruge denne Magt her. Men det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) sagde i Gaar, at et var at have Magten, et andet at have Retten. Og jeg skal sige den højtærede Justitsminister, at det gør ikke saa meget, om han har Magten eller ej, for den Tid er kun kort, da den højtærede Justits-

minister har Magten. Jeg forsikrer den højtærede Justitsminister, at denne Sag vil uvægerligt føre til Justitsministerens Fald. Det var profetiske Ord, Professor Salomonson sagde, at Sandheden er under Fremrykning, og den Sandhed vil fælde den højtærede Justitsminister.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil tillade mig at rette et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister i Anledning af de Udtalelser, han fremsatte her i Dag vedrørende de Sager, jeg fremdrog i Gaar. Jeg maa da udtale min Tilfredshed med den højtærede Justitsministers Udtalelser vedrørende Klagerne, som jeg har fremført angaaende Forplejningen og Behandlingen af Fangerne paa Horsens Straffeanstalt. Det glædede mig, at den højtærede Justitsminister i Dag kunde meddele, at den omtalte Blodgrød ikke længere vilde blive serveret for de Fanger, som ikke kunne taale den, men at de ville faa anden Mad i Stedet, naar det gøres nødvendigt. Det vilde have glædet mig endnu mere, hvis den højtærede Justitsminister havde kunnet meddele her, at man ogsaa i Fremtiden vilde tilstille Fangerne lidt Fedt eller Margarine til Aftensmaden, saa de ikke skulde nøjes med det tørre Brød. Hvad Behandlingen af de enkelte Fanger angaar, som jeg omtalte i Gaar, kan jeg udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Justitsminister i Dag ikke afkræftede den Fremstilling, jeg har givet, og at den højtærede Minister ikke tog det i Forsvar, som har fundet Sted paa Horsens Straffeanstalt. Dette sidste ønsker jeg særlig at pointere, at den højtærede Minister ikke fremsatte noget Forsvar for det, som er udøvet overfor enkelte Fanger.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning vedrørende Fange Nr. 249, den Fange, som led af den Sygdom, at han ikke kunde lade sit Vand. Den højtærede Minister omtalte, at det ikke var med et rustent Jernrør, man havde forsøgt at tage Vandet fra Fangen, men det har jeg heller ikke paastaet, der staar i Rigsdagstidenden, at det var med et Metalrør, og det er som bekendt ikke det samme som et rustent Jernrør. Men det gør nu hverken fra eller til i denne Sag. Derimod søger den højtærede Minister ligesom at ville kaste et noget forsonende Skær over den uhyggelige Begivenhed ved at oplyse, at Manden døde ikke af den Behandling, han havde faaet, men derimod af Blindtarmsbetændelse eller en Underlivssygdom. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig, at denne Oplysning i Vir-